

Farský list sv. košických mučeníkov

Námestie košických mučeníkov 1, 040 12 Košice – Nad jazerom

www.farnostnadjazerom.sk mucenici@netkosice.sk 055/6742525

3. 5. 2026

5. veľkonočný týždeň

18 / 2026

Láska a dom

spracované podľa: Enzo Bianchi, *Hlásej slovo*

V záverečných nedeliach veľkonočného obdobia načúvame slová z rozlúčkovej reči podľa štvrtého evanjelia, ktorú Ježiš predniesol na konci poslednej večere s učeníkmi. Týmito slovami sa k nám však prihovára vzkriesený a oslávený Pán – zhrňajú celé poslanstvo evanjelia a vytvárajú tak most medzi pozemským životom Ježiša Krista a jeho druhým príchodom v sláve.

Ježišovo odlúčenie od jeho „priateľov“ sa naliehavo blíži. Ježiš práve predpovedal Judášovu zradu a Petrovo zapretie. Aby učeníci kvôli Ježišovmu odchodu nepodľahli smútku, s veľkou nehou sa im prihovára: „Nech sa vám srdce nevzrušuje! Veríte v Boha, verte aj vo mňa“ (Jn 14,1). Ježiš už skôr povedal, že to, čo sa Bohu naozaj páči, je viera. Teraz, v kontexte krízy spoločenstva, ktoré sa cíti bezradné kvôli svojej budúcnosti, Ježiš posilňuje dôveru svojich učeníkov príslubom: „v dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo bol by som vám povedal, že vám idem pripraviť miesto?“ (Jn 14,2). Chystá sa vstúpiť do domu svojho nebeského Otca, do plnosti Božieho kráľovstva, ešte predtým však svojim učeníkom sľubuje, že ono odlúčenie bude iba dočasné: „Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ (Jn 14,3). To je veľká útecha pripravená pre tých, ktorí prežívajú hlboký vzťah s Ježišom, pretože podľa Majstrových slov nič a nikto týchto učeníkov nemôže vytrhnúť z jeho rúk. Platí to už teraz a bude to platiť aj na konci časov, keď

Kristus príde v sláve a vezme ich so sebou.

Ježiš veľmi dobre vie, že nestačí hovoriť o celi – je potrebné aj ukázať cestu, ktorá k nemu vedie. Preto dodáva: „A cestu, kam idem, poznáte“ (Jn 14,4). Tomáš však nerozumie, a preto sa pýta: "Pane, nevieme, kam ideš. Ako môžeme poznať cestu?" (Jn 14,5); pritom práve on nedávno povzbudzoval ostatných učeníkov, aby kráčali s Ježišom a spolu s ním položili život. Ježiš vtedy odpovedá: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“ (Jn 14,6). Tieto veľmi slávnostné slová vyjadrujú jedinečnosť kresťanstva: od chvíle, keď sa Boh v Ježišovi stal človekom, otvoril cestu, jedinú cestu, po ktorej k nemu možno prísť. Naozaj ten, kto chce poznať Boha, musí poznať Ježiša; kto chce veriť v Boha, musí veriť v Ježiša. Pravda je osoba, pravda je Ježiš Kristus, on nám svojím životom ukázal cestu, ktorá vedie k Otcovi. Tou cestou je spôsob Ježišovho života. Keď teda budeme žiť tak, ako žil on, môžeme mať účasť na jeho živote, ktorý je aj životom v plnosti, životom večným.

Keď ho krátko potom Filip prosí: „Pane, ukáž nám Otca a to nám stačí“ (Jn 16,8), Ježiš mu odpovie: „Filip, toľký čas som s vami a nepoznáš ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca“ (Jn 16,9). V Starom zákone vidieť Boha znamenalo zomrieť – to vyjadrovalo a podčiarkovalo Božiu svätosť a pravdu o Bohu, ktorému žiaden človek nemôže dať viditeľnú podobu. Ale tento Boh sám odhaľuje svoje tajomstvá. Veriaci z čias Starého zákona opakovane prosil Boha, aby mu ukázal

svoju tvár: bola to najhlbšia túžba jeho srdca. Tak prosil Mojžiš, ako aj žalmista – avšak aj oni spoznajú Boha až za hranicami svojej smrti. Poľudštenie Boha v Ježišovi umožnilo naplnenie tejto túžby a preto autor štvrtého evanjelia v prológu prehlasuje: „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten ňom priniesol zvest“ (Jn 1,18). Áno, Ježiš je posledným a definitívnym obrazom Boha, a preto ten, kto vidí Ježišovu tvár, vidí Otcovu podobu.

Ale čo iné videli učenici ako človeka Ježiša? A práve tento človek im celým svojím životom

rozprával Boha. Tí, čo videli Ježiša žiť a umierať, museli veriť, že im naozaj rozprával Boha. A keď ho Boh vzkriesil z mŕtvych, jasne tým potvrdil, že v Ježišovej existencii bolo o ňom vyriešené všetko podstatné, aby ho veriaci mohli skutočne spoznávať. Keď sa náš Boh chcel naplno zjaviť, urobil to skrze jedného človeka, skrze Ježiša, ktorý je obrazom neviditeľného Boha. Toto je naša pevná viera a je to tiež cesta, ktorou kráčame smerom k stretnutiu s Pánom Ježišom v očakávaní jeho druhého príchodu v sláve, až nás vezme k sebe.

OZNAMY – NAD JAZEROM:

- ✓ **Pobožnosť dnes 3. 5. na 1. nedeľu** začne o 15.00 hod., *Ružencové bratstvo* sa pomodlí posvätný ruženec a ukončíme ju Eucharistickým požehnaním; po pobožnosti je výmena tajomstiev.
- ✓ **Úmysly sv. omši na mesiac jún** budeme zapisovať **v pondelok 4.5.** po večernej sv. omši vo farskej kancelárii. Prvé výročie úmrtia a životné jubileá môžete nahlásiť v sakristii dva mesiace vopred.
- ✓ **Májové pobožnosti** sa modlíme pred sv. omšami.
- ✓ **Spovedáme** pred sv. omšami: ráno a večer, vo štvrtok do 20.00 hod.
- ✓ **Adorácia** bude v utorok od 16.00 hod., vo štvrtok po sv. omši do 20.00 hod.

OZNAMY – V. OPÁTSKE:

- ✓ Dňa 26.4.2026 sa vyzbieralo na kňazský seminár na V. Opátskom 255,10 €. Pán Boh zaplať!
- ✓ **Pobožnosť dnes 3. 5. na 1. nedeľu** začne o 15.00 hod., *Ružencové bratstvo* sa pomodlí posvätný ruženec a ukončíme ju Eucharistickým požehnaním; po pobožnosti je výmena tajomstiev.
- ✓ **Úmysly sv. omši na mesiac jún** budeme zapisovať **v stredu 6.5.** po sv. omši. Prvé výročie úmrtia a životné jubileá môžete nahlásiť vopred v sakristii.

Pozývame na **letný tábor 1. 7. – 5. 7. 2026, Floriho chata – Mníchovský potok** (Bardejov). Vyplnenú prihlášku je potrebné odovzdať vo farskej kancelárii po-pia (15.30 – 17.00) spolu so zálohou 75,- €. Prihlášky si môžete vyzdvihnúť v sakristii, vo farskej kancelárii alebo si ich stiahnuť z farskej webovej stránky.

Jubilejný koncert *Non nobis, Domine*

Farský zbor BONA MUSICA Vás pri príležitosti 10. výročia svojho vzniku pozýva na svoj jubilejný koncert s názvom *Non nobis, Domine*.

Koncert sa uskutoční dňa 17.5.2026 o 19.00 v našom farskom kostole.

Všetci ste srdečne pozvaní.

Spomíname a ďakujeme za pápeža milosrdenstva Františka

spracované podľa TK KBS

Pred rokom, 21. apríla 2025 na Veľkonočný pondelok, svet zasiahla správa o úmrtí pápeža Františka, ktorý odišiel do domu Otca vo veku 88 rokov. V jemu typickom duchu požiadal, aby jeho telesné pozostatky neboli uložené vo Vatikáne, ale v mariánskej Bazilike Santa Maria Maggiore.

Vo svojom poslanstve, pri príležitosti prvého výročia jeho smrti, si spomína na drahého pápeža Františka, aj sv. otec Lev XIV.:

„Smrť nie je hradba, ale brána, ktorá sa otvára milosrdenstvom, ktorého bol pápež František neúnavným hlásateľom. Pán si ho k sebe povolal 21. apríla minulého roka, v srdci veľkonočného jasu. Zavřil svoju pozemskú púť v náručí zmŕtvychvstalého Krista, v tej „radosti evanjelia“, ktorá inšpirovala jednu z jeho najprenikavejších apoštolských exhortácií.

Stal sa Petrovým nástupcom a pastierom všeobecnej Cirkvi v čase, ktorý poznačila a stále poznačuje zmena epochy; tá zmena, ktorej si bol plne vedomý a v rámci ktorej nám ponúkol odvážne svedectvo, predstavujúce významnú časť dedičstva Cirkvi.

Svoj učiteľský úrad prežíval ako misionársky učeník, ako rád hovorieval. A on sám zostal až do konca učenikom svojho Pána, verný svojmu krstu a biskupskej vysviacke. Bol tiež misionárom, ktorý hlásal evanjelium milosrdenstva „všetkým, všetkým, všetkým“, ako viackrát vyhlásil. Dobrodienie jeho svedectva starostlivého pastiera zasiahlo srdcia nesmierneho množstva ľudí až po končiny zeme, okrem iného vďaka apoštolským cestám, a zvlášť vďaka jeho poslednej „ceste“, ktorou sa stala jeho choroba a smrť.

V súlade so svojimi predchodcami zhromažďoval odkaz Druhého vatikánskeho koncilu a povzbudzoval Cirkev, aby bola otvorená misiám, aby strážila nádej pre svet,

aby so zápalom hlásala práve to evanjelium, v ktorého moci je dať každému životu plnosť a šťastie.

Doteraz počujeme ozvenu jeho príhovorov, vyjadrených s takou výrečnosťou, ktorými umožňoval lepšie pochopenie radostnej zvesti: sú to slová milosrdenstvo, pokoj, bratstvo, vôňa stáda, poľná nemocnica a mnohé ďalšie. Každé z týchto vyjadrení nám približuje evanjelium, ktoré on žil novým jazykom, ktorým hlásal večne to isté evanjelium.

Pápež František v sebe choval hlbokú oddanosť Panne Márii po celý svoj život; spomeňme len, koľkokrát sa utiekal k Panne Márii Snežnej (Salus Populi Romani), miestu svojho posledného odpočinku, a k mnohým mariánskym pútnickým miestam po celom svete. Panna Mária, Matka Cirkvi, nech nám pomáha, aby sme boli za všetkých okolností neúnavnými apoštolmi jej božského Syna a prorokmi jeho milosrdnej lásky.“

Služby a liturgické slávenia

<i>dátum, čas</i>	<i>služby</i>	<i>1. čítanie</i>	<i>2. čítanie</i>	<i>prosby</i>	
<i>sobota</i> 9. 5.	18.00	Katunská J., Jakubov J.	Ďurišová M.	Katunská J.	Ďurišová M.
<i>nedeľa</i> 10. 5.	7.00	Pajdič M., Lancoš L., Oros Š.	Kuľbaga S.	Kacvinská M.	Kuľbaga S.
	9.00	Cuper M., Ragan F., Köver M.	Cuper M.	Valková H.	Cuper M.
	11.00	Čepek M. ml., Stružák F., Hrebeňár M.	Hrebeňárová T.	Hrebeňár M.	Hrebeňárová T.
	18.00	Meringer J., Staško J.	Zubrická M.	Meringer J.	Zubrická M.

5. VELKONOČNÝ TÝŽDEŇ

<i>deň</i>	<i>liturgický prehľad</i>	<i>miesto</i>	<i>čas</i>	<i>úmysel</i>
pondelok 4. 5.	<i>féria</i>	Nad jazerom	7.00	ZaBP Alena (50)
			18.00	ZaBP Stanislav a Lucia
utorok 5. 5.	<i>féria</i>	Nad jazerom	7.00	+ Daniel (výr.)
			18.00	ZaBP Jozef
streda 6. 5.	<i>féria</i>	Nad jazerom	7.00	ZaBP Karol a Juraj s rodinami
			18.00	za + rod. Džačková, Karlovsá
		V. Opátske	18.00	za + čl. Ružencového bratstva
štvrtok 7. 5.	<i>féria</i>	Nad jazerom	7.00	+ Priska, Štefan a z rod. Kobanová, Tarcalová
			18.00	+ Katarína, Michal, Terézia, Štefan, Štefan
piatok 8. 5.	<i>féria</i>	Nad jazerom	7.00	ZaBP Magdaléna (85)
			18.00	+ Barbora, Atila, Michal, Mária
		V. Opátske	18.00	ZaBP Iveta s rod.
sobota 9. 5.	<i>féria</i> <i>večerná z nasl. nedele</i>	Nad jazerom	7.00	ZaBP Alžbeta, Ľudmila a Vincent s rod.
			18.00	za + rod. Čekanová, Kuziová, Guľová, Salončuková
		V. Opátske	18.00	+ Jolana
nedeľa 10. 5.	6. VELKONOČNÁ NEDEĽA	Nad jazerom	7.00	+ Karol
			9.00	za <i>farnosť</i>
			11.00	
			18.00	ZaBP Mária a Radoslav (25. výr. manž.)
		V. Opátske	9.00	za + rod. Seligová, Sabolová, Palaščáková